

दंशितानांसन्नद्धानां वसुसंभवः वसुनामंशेभ्यः संभूतः ॥ ११ ॥ १२ ॥ भार्गवः रामः यस्मै भीष्माय धनुर्वेदोपाकृतः स्वीकृतः शिष्यत्वेन ॥ १३ ॥ यस्य द्रोणस्य ॥ १४ ॥ सत्यसंधं अविद्यप्रतिज्ञं ॥ १५ ॥
 चतुर्विधे मुक्तं बाणादि अमुक्तं खड्गादि यंत्रमुक्तं गोलादि मुक्तामुक्तं सोपसंहारमस्त्रं ॥ १६ ॥ १७ ॥ गमिते सति किमकुर्वते त्युत्तरेण संबन्धः ॥ १८ ॥ निमग्नानपि प्लवमानान् जीविते सयाचेष्टां कुर्वाणान् इत्यु-
 योरथानां सहस्राणि दंशितानां दशैव तु ॥ अहन्यहनिते जस्वीनि जघ्ने वसुसंभवः ॥ ११ ॥ तंहंतं यज्ञसेनस्य पुत्रेणेह शिखंडिना ॥ पांडवेयाभिगुप्तेन श्रुत्वामेव्यथि-
 तं मनः ॥ १२ ॥ भार्गवः प्रददौ यस्मै परमास्त्रं महाहवे ॥ साक्षाद्रामेण यो बाल्ये धनुर्वेदोपाकृतः ॥ १३ ॥ यस्य प्रसादात्कौंतियाराजपुत्रामहारथाः ॥ महारथत्वं-
 संप्राप्तास्तथान्येव सुधाधिपाः ॥ १४ ॥ तंद्रोणं निहतं श्रुत्वा धृष्टद्युम्नेन संयुगे ॥ सत्यसंधं महेष्वासंभृशं मेव्यथितं मनः ॥ १५ ॥ ययौ लोके पुमानस्त्रेन समोस्ति चतुर्वि-
 धे ॥ तौ द्रोणभीष्मौ श्रुत्वा तु हतौ मेव्यथितं मनः ॥ १६ ॥ त्रैलोक्ये यस्य चास्त्रेषु न पुमान्विद्यते समः ॥ तंद्रोणं निहतं श्रुत्वा किमकुर्वत मामकाः ॥ १७ ॥ संशप्तकानां
 च बले पांडवेन महात्मना ॥ धनं जयेन विक्रम्य गमिते यमसादनं ॥ नारायणास्त्रे च हते द्रोणपुत्रस्य धीमतः ॥ १८ ॥ विप्रद्रुतेष्वनीकेषु किमकुर्वत मामकाः ॥ विप्रद्रु-
 तानहं मन्ये निमग्नान् शोकसागरे ॥ १९ ॥ प्लवमानान् हते द्रोणे सन्न नौकानि वार्णवे ॥ दुर्योधनस्य कर्णस्य भोजस्य कृतवर्मणः ॥ २० ॥ मदराजस्य शल्यस्य द्रौ-
 णे श्वैव कृपस्य च ॥ मत्पुत्रस्य च शेषस्य तथा न्येषांच संजय ॥ २१ ॥ विप्रद्रुतेष्वनीकेषु मुखवर्णो भवत्कथं ॥ एतत्सर्वं यथा वृत्तं तथा गावल्गणे मम ॥ २२ ॥ आचक्ष्वपां
 डवेयानां मामकानांच विक्रमं ॥ संजय उवाच तवापराधाद्यद्वृत्तं कौरवेयेषु मारिष ॥ २३ ॥ तच्छ्रुत्वा माव्यथां कार्षीर्दिष्टेन व्यथते बुधः ॥ यस्मादभावी
 भावी वा भवेदर्थो नरं प्रति ॥ अप्राप्तौ तस्य वा प्राप्तौ न कश्चिद्व्यथते बुधः ॥ २४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच न व्यथाभ्यधिका काचिद्व्यथते मम संजय ॥ दिष्टमेतत्पुराम-
 न्येकथय स्वयथेच्छकं ॥ २५ ॥ इति श्रीम० कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रसंजयसंवादे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच हते द्रोणे महेष्वासं तव पुत्रामहारथाः ॥
 बभूवुरस्वस्थमुखा विषणागतचेतसः ॥ १ ॥ अवाङ्मुखाः शस्त्रभृतः सर्व एव विशांपते ॥ अवेक्षमाणाः शोकात्तानाभ्यभाषन्परस्परं ॥ २ ॥ तान् दृष्ट्वा व्यथिता
 कारान्सैन्यानि तव भारत ॥ ऊर्ध्वमेव निरैक्षंत दुःखत्रस्तान्यनेकशः ॥ ३ ॥

तत्र संबन्धः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ दिष्टे दैवोपाहृते अभाविनः सुखस्याप्राप्तौ भाविनो दुःखस्य प्राप्तौ बाबुधोन व्यथते तद्विपर्ययेवानुदृश्यतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ दिष्टं अवश्यं भावि ॥ २५ ॥
 इति कर्णप० नै० भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ हते इति अस्वस्थमुखाः दीनवदनाः ॥ १ ॥ २ ॥ ऊर्ध्वं ऊर्ध्वगमनमेव न त्वधोवस्थानं ॥ ३ ॥